

paikas näinud, et Kässo ja Seädusse pil-
kaja agga kõrtsis mees on — ja kust tul-
leb se nagi kaub, kui mitte wilja, egga
sola, egga rauda ei olle?

Agga se jut pahhandas teiste meelt nen-
da, et üks nende seast omma nütsti temma
wasto filmi wiskas. Siiski jäi ta omma
rahho sisse, sest ta nomis neid armas-
tusse pärrast, ja armastus ei sa wihha-
seks; andis sepärrast sedda mütsi tasfase
waimoga taggasi, ei muud üteldes, kui
sedda: minno hinge peäle ei lange teie wil-
letsus mitte, sest ma ollen ütelnud, mis mo
südda andis ütelda. Täanno Jummalas-
le, et minno lastest ükski teie nous ei olle!
Läks nendest ärra, ja keik naersid tedda
takkä, ning irwitasiid temma jutto iggas
seltsis.

Seddamöda wotsid siis nüüd Urima tal-
lopoiad omma tahtmist möda aiada — ei
ükski sedda piddades, mis nende lle Seä-
dusse alluseks sai raiatud. Ja sedda keik
teggid nemmad sepärrast, et nende Mois-

nikkud nende pölrwe katsusid tõsta. Sest,
hirno nähhes, ollid nemmad sannakulikud,
ja se pettis Moisarwannemad, kes arwasid,
neid süddamest head ollewad. Mitto ella-
tandki, kes wannadusse pärrast jo tagga-
nend kurjast, hakkas ta möda kõrtsusi lad-
duma — Igga sannakuulmatta ronnis, kui
karro wasto suit, talwe-pessast wälja, ja
tüttarlapsedki jäid nenda wastasseks, et se
agga mehheks arwati, kes keigekoerem olli.

Agga kui kauaks nisuggune seggadus
wois kesta? Sest igga rahho-rikmist peab
kohhe lülema Marwallitsejale teada antama:
Ja se läkkitas warsti wäe-hulga nende peä-
le. Se lõppetas pea keik kangelaelust ja
üllemeest. — Agga nüüd tulli ärrawasta-
misse kord.

Sest nüüd otsiti keik Wastased ülles,
ja neid nuhheldi seddamöda kui nemmad
ennam ehk wähheminne süallused ollid. Se
on: Neid pandi Liinäs üht suurt honet eh-
hitama, ja kui se walmis olli, sunniti neid
seäl sees keigsuggu wabrikki ja kauba asjo